

ZÁŠKOLÁK

5 Kč

červen 2011

Se souhlasem vedení školy
vydává redakční rada
5. základní školy v Mladé Boleslavi

Dobrý den,

Zdraví Vás Redakční rada. Píši tento úvod již potřetí, ovšem nyní na přání mých kolegů, musím se uchýlit ke spisovné mluvě, doufám, že nebudete zklamáni. Toto je naše poslední číslo a chceme se jím s Vámi rozloučit a jako vycházející ročník Vám popřát mnoho zdaru ve vašich nadcházejících letech. Náš čas již vypršel, doufáme ovšem, že za těch krátkých devět let jsme po sobě zanechali alespoň něco pozitivního. Naším největším přáním je, abychom zaseli alespoň nepatrnou vzpomínku do vašich srdcí a abyste si na nás občas vzpomněli. Já osobně znám mnoho lidí z druhého stupně a vím, že většina z nich jsou pohodoví lidé, kteří mně byli dobrými přáteli. Chci tímto rovněž poděkovat mým mladším kolegům z redakční rady ze 7. B a 6. A, za bezvadnou spolupráci. Někteří z Vás mají celou školní docházku před sebou a mi jim to tak trochu závidíme.

Doufáme, že se Vám toto číslo bude líbit. Upřímně Vám děkuji, pokud jste si tento dlouhý úvod přečetli. Ahoj.

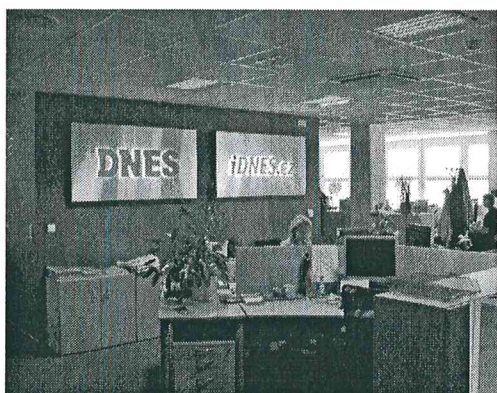
Dominik Šlechta, odcházející předseda redakční rady

Návštěva MF Dnes

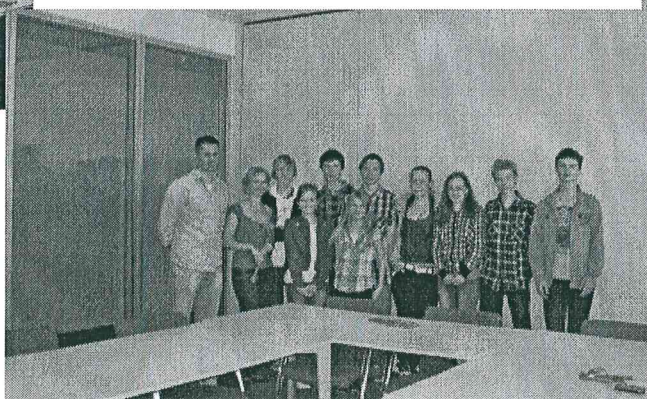
Redakční rada za celý školní rok získala nějaké peníze (i když moc nám neplatíte) a dohodli jsme se, že bychom chtěli vidět nějakou velkou redakci. Hlavní šéfka vyjednala hned tu největší, a to je redakce Mladé fronty. Po některých peripetiích, kdy Martin Mazánek se přivázal v metru k tyči a ve stanici nestačil uzel rozmotat, takže jsme ho museli odříznout, jsme dorazili na Smíchov do moderní prosklené budovy, kde už na nás čekala asistentka šéfredaktora. Hned nám oznámili, že na nás nebude příliš času, protože Američané zastřelili Usamu bin Ládina a všichni redaktoři s tím mají práci.

Ujal se nás zástupce šéfredaktora Martin Musil, před kterým jsme se stačili ztrapnit, protože paní učitelka chtěla citovat z jeho článku, ale ukázalo se, že v něm má zabalenu žvýkačku. Řekl nám pár zajímavých i méně zajímavých věcí a museli jsme končit. Tečka byla sladká: v blízké čokoládové cukrárně, kde měli fantastické dobroty.

Bára Klímová, foto Jakub Adamec

MLADÁ FRONTA
DNES

NA SLOVÍČKO

V nové rubrice chceme zpovídat lidi, kteří se dostali dál než my a zcestovali takové kraje, že my se tam třeba ani nikdy nepodíváme. Nebo nám jejich cesty můžou být inspirací.

Paní učitelka Pražáková u nás učí třetím rokem a ještě jako studentka rok pracovala v Rusku. Od té doby se tam pravidelně vrací a právě tyto prázdniny se chystá do Petrohradu. (Už se těšíme na další zážitky).

Bára Klímová, Lucie Peksová

Proč jste jela do Ruska?

Těch důvodů bylo několik. V době mého studia na filozofické fakultě v Olomouci na nás, ruštináře, nezbývaly peníze, protože ruština jako jazyk ustupovala do pozadí a rozšiřovala se katedra anglického jazyka. Peníze na stáže zkrátka nebyly. Mě ruština vždycky bavila, a veškerá kultura kolem ní ještě více. Zbývalo tedy jet soukromě, našla jsem si výměnný studentský pobyt a zjistila, že je tam velmi drazé a na spoustu věcí a muzeí a galerií a divadel prostě nemám. A pak jednou přemýšlejíc o své budoucnosti, jsem ve frontě v obchodě potkala pána, který měl v Moskvě firmu a právě pro své pracovníky nakupoval proviant. Slovo dalo slovo a už jsem měla batoh s balenými a vydala se na zkušenou. Pracovala jsem v týdnu jeden den - celých 24 hodin - a poté měla 3 dny volna, kdy jsem se mohla krmit vším kulturním do sytosti.

Jak dlouho jste tam byla?

V Rusku jsem pobývala asi osmkrát, ale ten pracovní pobyt trval přesně rok a jeden měsíc.

Líbí se vám Rusové?

Nemyslíte asi vzhledově, že? Na vnější věci já moc nedám. Ale duše, ta mě zajímá, a tam jsem se cítila dobře, jako u svých blízkých. Měla jsem s čím srovnávat, moje maminka žila dlouhá léta v Německu, tehdy tzv. Západním, a tam jsem ji utíkala po třech týdnech pobytu. V Rusku jsem s lidmi žádné problémy neměla. Byli na mě hrozně hodní a pohostinnost neměla mezí.

Vaše nejoblíbenější ruské jídlo?

Za domácí pelmeně bych dala nevím co (jen ne své děti a můj flashdisk), a pravý ruský boršč je taky pochoutka.

Jak dlouho jste se učila v Rusku?

Žádnou školu jsem v Rusku nenavštěvovala. Byla jsem jen v úzkém kontaktu se studenty a profesory v Petrohradě na katedře bohemistiky a dodnes o sobě víme a občas si mailujeme. Moc se na ně letošní léto těším, že se po dlouhých letech potkáme, a to přímo v Petrohradě.

A co říkáte ruské módě?

Tak to není moje parketa, vůbec se v tom nevyznám, jen si pamatuji vždy takový dojem z ulice, že Rusky jsou více ženštější než my v Čechách, sama na sebe narvu sukni maximálně jednou, dvakrát do roka, a ony tak rády byly načančané, obzvláště v zimě ve svých kožších byly impozantní.

Je velký rozdíl mezi Ruskem a Českou republikou?

Obrovský, už jen rozlohou a vnímáním světa.

Máte nějaký zajímavý zážitek?

Tisíce, zahltním tím časopis nechci a navíc jsou třeba zajímavé jen pro mě, pro ostatní by to byla nuda. Vytáhněte si je ze mě na hodinách ruštiny. Ale v jedné restauraci jsem potkala kosmonauta Vladimíra Remka.

Nejen mezi učiteli jsou lidé, kteří se seznámili s dalekými kraji. Od tohoto školního roku je naším spolužákem Muhammad Chasuchanov, který k nám přicestoval se svými rodiči z dalekého Čečenska. Čečensko leží na severním Kavkaze, bylo součástí Ruska, ale v roce 1991 vyhlásilo samostatnost. Rusko ji neuznalo a začala dlouhá a krutá válka a situace není v podstatě vyřešena dodnes. Země je zdevastována a mnoho Čečenců emigrovalo. Muhammad chodí do 7. B a moc toho nenamluví, ale něco se nám z něj přece jen podařilo vytáhnout.

Bára Klímová, Lucie Peksová

Rozhovor s Muhammadem Chasuchanovem „Messim“

- Proč Messi?

Protože to je můj nejoblíbenější fotbalista, nemá věrnějšího fanouška.

- Kolik ti bylo, když jste se přestěhovali do ČR?

Bylo mi 6.

- Jezdíte do Čečenska?

Někdy o prázdninách.

- Kde se ti líbí víc: V ČR, nebo v Čečensku?

V Čečensku.

- Považuješ za svůj domov víc ČR nebo Čečensko?

Nevím...

- Přijde ti, že je mezi ČR a Čečenskem velký rozdíl?

Ano, vypadá to tam jinak, je tam úplně jiná kultura a krajina...

- Jsi spokojený na naší škole?

Jo, ujde to.

- Kolik máš sourozenců?

Tři ségry.

- Trochu citlivá otázka, ale na ni jsou asi všichni nejvíc zvědaví. Jste muslimové, myslíš že to berou Češi v poho?? Nebo mají nějaké pochybnosti?

Jo berou to v poho, nikdy jsem s tím neměl nějaký problém.

- Jaké je tvoje nejoblíbenější jídlo z „vaší“ kuchyně?

Boršč.

- Pojedeš někdy do Mekky?

Jo někdy.

Chtěl by ses vrátit do Čečenska?

-

Jo, někdy jo.

NA SLOVÍČKO

V nové rubrice chceme zpovídat lidi, kteří se dostali dál než my a zcestovali takové kraje, že my se tam třeba ani nikdy nepodíváme. Nebo nám jejich cesty můžou být inspirací.

Paní učitelka Pražáková u nás učí třetím rokem a ještě jako studentka rok pracovala v Rusku. Od té doby se tam pravidelně vrací a právě tyto prázdniny se chystá do Petrohradu. (Už se těšíme na další zážitky).

Bára Klímová, Lucie Peksová

Proč jste jela do Ruska?

Těch důvodů bylo několik. V době mého studia na filozofické fakultě v Olomouci na nás, ruštináře, nezbývaly peníze, protože ruština jako jazyk ustupovala do pozadí a rozšiřovala se katedra anglického jazyka. Peníze na stáže zkrátka nebyly. Mě ruština vždycky bavila, a veškerá kultura kolem ní ještě více. Zbývalo tedy jet soukromě, našla jsem si výměnný studentský pobyt a zjistila, že je tam velmi drazé a na spoustu věcí a muzeí a galerií a divadel prostě nemám. A pak jednou přemýšlejíc o své budoucnosti, jsem ve frontě v obchodě potkala pána, který měl v Moskvě firmu a právě pro své pracovníky nakupoval proviant. Slovo dalo slovo a už jsem měla batoh s baleným a vydala se na zkušenou. Pracovala jsem v týdnu jeden den - celých 24 hodin - a poté měla 3 dny volna, kdy jsem se mohla krmit vším kulturním do sytosti.

Jak dlouho jste tam byla?

V Rusku jsem pobývala asi osmkrát, ale ten pracovní pobyt trval přesně rok a jeden měsíc.

Líbí se vám Rusové?

Nemyslíte asi vzhledově, že? Na vnější věci já moc nedám. Ale duše, ta mě zajímá, a tam jsem se cítila dobře, jako u svých blízkých. Měla jsem s čím srovnávat, moje maminka žila dlouhá léta v Německu, tehdy tzv. Západním, a tam jsem ji utíkala po třech týdnech pobytu. V Rusku jsem s lidmi žádné problémy neměla. Byli na mě hrozně hodní a pohostinnost neměla mezí.

Vaše nejoblíbenější ruské jídlo?

Za domácí pelmeně bych dala nevím co (jen ne své děti a můj flashdisk), a pravý ruský boršč je taky pochoutka.

Jak dlouho jste se učila v Rusku?

Žádnou školu jsem v Rusku nenavštěvovala. Byla jsem jen v úzkém kontaktu se studenty a profesory v Petrohradě na katedře bohemistiky a dodnes o sobě víme a občas si mailujeme. Moc se na ně letošní léto těším, že se po dlouhých letech potkáme, a to přímo v Petrohradě.

A co říkáte ruské módě?

Tak to není moje parketa, vůbec se v tom nevyznám, jen si pamatuji vždy takový dojem z ulice, že Rusky jsou více ženštější než my v Čechách, sama na sebe narvu sukni maximálně jednou, dvakrát do roka, a ony tak rády byly načančané, obzvláště v zimě ve svých kožiších byly impozantní.

Je velký rozdíl mezi Ruskem a Českou republikou?

Obrovský, už jen rozlohou a vnímáním světa.

Máte nějaký zajímavý zážitek?

Tisíce, zahltnit tím časopis nechci a navíc jsou třeba zajímavé jen pro mě, pro ostatní by to byla nuda. Vytáhněte si je ze mě na hodinách ruštiny. Ale v jedné restauraci jsem potkala kosmonauta Vladimíra Remka.

Nejen mezi učiteli jsou lidé, kteří se seznámili s dalekými kraji. Od tohoto školního roku je naším spolužákem Muhammad Chasuchanov, který k nám přicestoval se svými rodiči z dalekého Čečenska.

Čečensko leží na severním Kavkaze, bylo součástí Ruska, ale v roce 1991 vyhlásilo samostatnost.

Rusko ji neuznalo a začala dlouhá a krutá válka a situace není v podstatě vyřešena dodnes. Země je zdevastována a mnoho Čečenců emigrovalo.

Muhammad chodí do 7. B a moc toho nenamluví, ale něco se nám z něj přece jen podařilo vytáhnout.

Bára Klímová, Lucie Peksová

Rozhovor s Muhammadem Chasuchanovem „Messim“

- Proč Messi?

Protože to je můj nejoblíbenější fotbalista, nemá věrnějšího fanouška.

- Kolik ti bylo, když jste se přestěhovali do ČR?

Bylo mi 6.

- Jezdíte do Čečenska?

Někdy o prázdninách.

- Kde se ti líbí víc: V ČR, nebo v Čečensku?

V Čečensku.

- Považuješ za svůj domov víc ČR nebo Čečensko?

Nevím...

- Přijde ti, že je mezi ČR a Čečenskem velký rozdíl?

Ano, vypadá to tam jinak, je tam úplně jiná kultura a krajina...

- Jsi spokojený na naší škole?

Jo, ujde to.

- Kolik máš sourozenců?

Tři ségry.

- Trochu citlivá otázka, ale na ni jsou asi všichni nejvíc zvědaví. Jste muslimové, myslíš že to berou Češi v poho?? Nebo mají nějaké pochybnosti?

Jo berou to v poho, nikdy jsem s tím neměl nějaký problém.

- Jaké je tvoje nejoblíbenější jídlo z „vaší“ kuchyně?

Boršč.

- Pojedeš někdy do Mekky?

Jo někdy.

Chtěl by ses vrátit do Čečenska?

-

Jo, někdy jo.

INFO – co se děje, co se dělo

Klub mladých diváků

Dracula

Posledním představením Klubu byl Dracula v divadle Hybernia. Těšili jsme se na Hůlku v hlavní roli, ale zkolaboval a prý byl v nemocnici, a tak ho nahradil Josef Vojtek. Při závěrečném potlesku nebylo slyšet vlastního slova, z toho usuzuju, že měl muzikál úspěch.

Kromě divadla jsme ještě zvládli si prohlédnout Muzeum mučičích nástrojů, nově otevřené na Staroměstském náměstí. Některé nástroje tam byly opravdu podivuhodné.

Poslední byl výstup věž Staroměstské radnice, abychom se s Martinem Mazánkem rozhejbali, dali jsme si závod s výtahem. Výtah vyhrál.

Jakub Machač

Upozornění: Klub mladých diváků pokračuje i v příštím školním roce, povede ho pí uč. Ludvíková. Přihlašte se u ní.

Exkurze po vlastech českých

Kutná Hora

Zlatým hřebem zájezdu mělo být Muzeum českého stříbra. V něm návštěvníci chodí do bývalých dolů na stříbro, když před tím dostanou bílý plášť, helmu a baterku. Bylo to velmi zajímavé, ale opravdu ne pro klaustrofobiky.

Pro některé z nás byl vrcholným zážitkem chrám sv. Barbory: jeho výška, nástěnné malby, ten prostor. Bomba. A nesměla by tam být 7. A, aby se něco nestalo. Kluci si koupili tlusté želatinové hady, které házeli po památkově chráněných kutnohorských domech. Žužu se několikrát přisálo tak, že nechtělo dolů. Když to zjistila paní učitelka, museli všechny ostatky sundat koštětem. Nejdříve si vylezli na ramena, a protože to nešlo, vypůjčila paní učitelka štafle. Ani nevíte, jaký je pohled na klátícího se Žahourka nebo Mazánka, kteří lezou „na koně“ a ostatní je drží za zadek. Prostě mladoboleslavští Spidermani. Po této pracovní přestávce jsme pokračovali do kostnice v Sedlci. Byla velká a ohromující.

Zdena Krajníková, Lucie Luňáková

Poznávací zájezd Vídeň (z pohledu vedoucí výpravy)

Vyměnili jsme tentokrát cestovní kancelář, protože při posledním zájezdu do Paříže jsme nebyli spokojeni s průvodcem. Nová agentura Pangea sídlí v Jablonci n. Nisou a spolupráce s ní byla velmi dobrá. Plán cesty jsme si částečně navrhovali sami a zahrnoval vše, s čím by se měl návštěvník Vídně stylem „letem světem“

seznámit. Schönbrunn nám úplně nevyšel, protože rozchod byl předčasný a po našich – zřejmě neúplných -instrukcích někteří bloudili postranními cestami a nedostali se ke Glorietě, odkud je špičkový výhled na zahrady i na město. Ale pak už vše klaplo: Hofburg, dóm sv. Štěpána, budova Opery a Parlamentu, navíc Přírodovědné muzeum a kafičko s darovaným hrnkem. Výprava si pochvala i dobré ubytování v mládežnické ubytovně na Dunajském ostrově, které se stalo poutavé tím, že proti našim dívkám bydleli stejně staří němečtí chlapi a naopak proti klukům holky. Nestačila jsem se divit, jak někteří snaživě lovili anglická a německá slovíčka, případně vysílali výmluvné pohledy. A některé dívky se tam stačily i zamilovat.

Vídeňský zábavní park Prátr je světem lákadel a slibuje nesčíslně zážitků, některé přímo adrenalinové.

Bylo jich tolik, že jsme tam zapomněli Filipa Ludvíka. Ale protože se za něj někteří přimlouvali, raději jsme se vrátili, aby náhodou někomu nechyběl.

Miloslava Vaňková

Gargáno – Vieste – Itálie

3-12. června se zúčastnilo 34 dětí a 15 dospělých ozdravného pobytu v Itálii na Gargánu ve Vieste. Po dlouhém dni a noci strávené v autobuse, jsme se dočkali vyslouženého moře. Počasí jako by vědělo, že přijedeme, už od prvního dne nám krásně svítilo slunce, což znamenalo rychle vybalit kufry a rychle na pláž. Na pláži jsme si užívali moře a kupování věcí, které se nám líbily. Jediný zádrhel byl v tom, že jsme se nemohli domluvit. Naštěstí tam s námi byl Dominik Šlechta, který nás zachránil svou znalostí angličtiny. Večer jsme chodili na vynikající zmrzlinu do města. Celý pobyt byl velký zážitek, který si všichni velice užili. Těšíme se, kam naše škola zavítá příště.

Jana Fuchsová

Projekt Děti dětem aneb S odpady hrajě

Naše škola se zařadila do pilotního projektu společnosti Eko – kom, který je založen na spolupráci žáků 2. stupně základní školy a dětí z posledních ročníků mateřských škol. Cílem projektu bylo formou spolupráce rozdílných věkových skupin přiblížit dětem z mateřských škol problematiku třídění odpadu.

Probíhalo to tak, že žáci z 2. stupně (7 žáků z 8. A) předvedli vždy tzv. zážitkovou lekci = hráli hry o třídění odpadu a předávali pracovní list, který jim pomohli vyplnit. Celkem jsme navštívili 3 školky v našem okolí.

Pro nás to bylo zábavné, děti byly aktivní, zvědavé a často i legrační. A snad si něco z projektu odnesly.

Jana Fuchsová

Co to vlastně je?

Hodně lidí v graffiti vidí vandalismus, jiní si myslí, že se tak konečně mohou svobodně projevit a pár lidí si myslí, že to je prostě „cool“. Loupající fasáda garáže mezi 5. a 6. základní školou se během pár hodin změnila k nepoznání.

Klukům s uměním z ulice pomáhal pro většinu z nás známý pan Fanta. Myslím, že mluvím za většinu lidí z naší školy, když řeknu, že se jim to opravdu povedlo.

Bára Klímová

Stránka pro deváté třídy

Deváté třídy finišují. Od chvíle, kdy se za nimi naposledy zavřou dveře naší školy, je už dělí pouze pár dnů. Bude to pro ně úleva, nebo se jim aspoň trochu zasteskne? Téměř všichni deváťáci odpověděli v malé anketě, tady jsou její výsledky.

9 x NEJ devítek

1. nejhezčí holka z devítky: Kristýna Kottermanová, Tereza Vodsedálková (shodně po 6 hlasech)
2. nejhezčí kluk: Jan Štěpánek (6)
3. nejhezčí učitelka: Petra Křížová (15)
4. nejužitečnější člověk naší školy: paní ředitelka (10)
5. nejzajímavější předmět: tělocvik (7)
6. nejhezčí místnost /prostory/ školy: klub (8)
7. nejprovedenější akce: výlety – Slavonice (10), Sedmihorky (9), Vídeň
8. čeho se rád /a zbavíš: některých učitelů, učitelů vůbec (10), panictví (6)
9. na co budeš nejmíc vzpomínat: na kamarády (14)

Výlet devítek

směřoval do kempu Sedmihorky. Atraktivních činností tam bylo dost, nejméně populární byly túry, ale jak vidno z následující fotografie některé dívky si to uměly zařídit.

Airsoft

Nejpopulárnějším sportem byl airsoft.

Jedná se o hru napodobující reálný boj. Vznikl jako odpověď Japonců na americký Paintball, ovšem je tu několik rozdílů: u airsoftu nejsou projektily barevné, zbraně vypadají jako skutečné a hraje se více „profesionálně“.

Airsoftoví hráči se obvykle sdružují do teamů. Jejich zbraně, střílející plastové kuličky, „airsoftky“ jsou poháněny buďto stlačeným plynem, manuálně a nebo elektricky. Hráči dále používají reálnou výbavu armády – maskované oblečení, taktické vesty, vysílačky apod.

Samotná hra probíhá obvykle na otevřených prostranstvích, často v lesích. Pokud je hráč zasažen, zvedá ruku a odchází z bojiště. Díky tomu je Airsoft hodně o férovosti hráčů. Tato „hra“ je určitě skvělá zábava pro všechny lidi se zálibou ve zbraních a militarismu.

Airsoft v Sedmihorkách

Na výletě jsme měli airsoft povolen, a to dokonce dvakrát – písemně od rodičů a pak od učitelů. Za 2 dny jsme odehráli přibližně 10 her, přičemž jsme používali hlavně manuální zbraně, jen Zlamik a Machy měli v „elektriky“. Nejednalo se o bezhlavé střelení, často jsme používali taktiku a nejčastějším vítězem byl Martin Chumlen a Jakub Grus, pokud se mu ovšem chtělo hrát.

Ondřej Herčík

A kam se devátáci dostali?

	9.A	9.B
SPŠ	3	4
Obchodní akademie	4	2
Gymnázium	1	1
ISŠ Karmel	3	1
Střední odborná škola MB	1	0
SOU Horky n. Jizerou	1	2
Střední veřejnosprávní škola	1	1
Škoda auto a.s.	1	2
Maja	0	1
Střední odborná škola nábytkářská	0	1
Střední zdravotnická škola	0	1

VYSVĚDČENÍ	
PLIVÁNÍ NA CHODNÍK	1
HAŽENÍ SVAČIN Z OKNA	1
DRZÉ PŘIPOMÍNKY	1
LEPENÍ ZVÝKAČEK NA LAVICE	1
ZDRAVENÍ STARŠÍCH	3
NIČENÍ UČEBEN	1

Deváté třídy vás srdečně zvou na své vyřazení, které se koná ve středu 29. 6. od 13.00 hod. v kostele sv. Havla.